

Michał Okłot

„Corpse i Corpus: Jak czytać *Kronosa*?”

Niniejszy artykuł jest próbą naszkicowania strategii czytania *Kronosa* (2013), opublikowanego niedawno, a pisanego w latach 1952–1969 intymnego dziennika Witolda Gombrowicza (1904–1969). Artykuł ten traktuje *Kronosa* jako utwór należący do dzieł Gombrowicza, nie tylko jako sensację literacką lub niedyskrecję, ale jako ważny artystyczny i filozoficzny dowód rzeczowy, który rzuca dodatkowe światło na zaabsorbowanie Gombrowicza ekspresją ciała i egzystencjalną koncepcją osoby jako obecności, jedną z jego nietzscheańskich strategii w celu odrzucenia metafizyki i jej idealnej transcendencji. Kluczowe koncepcje, łączące to, co artystyczne, autobiograficzne / somatyczne i filozoficzne, to ból i starzenie się. Takie odczytanie, ukazujące jedność artystyczną dzieł Gombrowicza, sytuuje *Kronosa* w kontekście powieści *Pornografia* (1960) oraz *Dziennika* (1953–1969), których wspólnymi głównymi tematami są starzenie się i ból.